

Det kan naturligvis ikke være rigtigt. Når en person har begået så alvorlig en kriminel handling, at han direkte beder om at komme i fængsel i en kortere eller længere periode, så skal han naturligvis møde op til afsoning, når han er tilsagt.

Slaphed og ligegyldighed er netop årsagen til meget kriminalitet. Manglende konsekvens efterlader hurtigt det indtryk hos kriminelle og potentielt kriminelle, at kriminalitet kan betale sig, for selv om man bliver pågrebet og dømt, så er der alligevel ingen konsekvens.

Svar (9/6 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Udsættelse af straffuldbyrdelsen er obligatorisk, hvis den dømte bliver alvorligt syg. Dette fremgår af retsplejelovens § 1001, stk. 1.

I andre tilfælde er hovedreglen, at hensynet til retshåndhævelsen kræver umiddelbart udståelse af straffen. Der er dog i lovgivningen adgang til, efter ansøgning, at tillade udsættelse med afsoningen, hvis en sådan umiddelbar udståelse vil medføre uforholdsmæssige følger, bl.a. andet for den pågældendes velfærd, jf. retsplejelovens § 1001, stk. 2. Udsættelse meddeles efter praksis i indtil 6 måneder, eller i særlige tilfælde i op til ca. 1 år efter domfældelsen.

De forhold, der henregnes til sådanne uforholdsmæssige følger, er nærmere fastlagt ved Justitsministeriets (Direktoratet for Kriminalforsorgens) praksis. Der vil i almindelighed være tale om familie-, erhvervs- eller uddannelsesforhold.

Afgørelsen træffes ud fra en helhedsvurdering, der bygger på den konkrete sags enkelte momenter, herunder oplysning om den pågældendes personlige forhold, lovovertrædelsens art, straffens længde, dommens alder, tidligere domfældelse for ligeartet forhold, samt længden af den søgte udsættelse.

Der skal udvises større tilbageholdenhed jo længere straffen er, jo ældre dommen er, jo længere den ønskede udsættelse er, samt i tilfælde, hvor den domfældte tidligere er straffet, herunder specielt for ligeartet kriminalitet.

Udsættelse tillades ikke, hvis der er oplysninger i sagen, som indebærer, at udsættelse af afsoningen må antages at ville opretholde, bestyrke eller skabe en risiko for unddragelse af strafudståelsen.

Udsættelse tillades heller ikke, hvis den pågældende er dømt for vold, medmindre helt ekstraordinære forhold gør sig gældende, f.eks. hensynet til forsørgerpligten over for børn, hvor der kun ved en vis udsættelse vil kunne skabes mulighed for, at andre kan tage sig af børnene, eller i tilfælde hvor tab af beskæftigelse eller uddannelse må antages at være af afgørende betydning for den dømtes muligheder for fremtidigt at leve en kriminalitetsfri tilværelse.

Det er politiet, der i 1. instans træffer afgørelse om udsættelse af afsoningen.

Den anførte praksis med hensyn til voldsdømte er mere restriktiv end tidligere. Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at der ikke herudover er sket nogen ændring i praksis.

Der er således ikke sket nogen lempelse i praksis, således som det antydes i begrundelsen for spørgsmålet, og Justitsministeriet har ikke aktuelle overvejelser om at ændre de gældende retningslinier på området.

Spm. nr. S 2230

Til justitsministeren (27/5 99) af:

Bendt Bendtsen (KF):

»Vil ministeren kommentere oplysningerne i en artikel i Fyens Stiftstidende søndag den 23. maj 1999, hvoraf det fremgår, at en strafafsoner under udgang nu er varetægtsfængslet for trusler, voldtægt og forsøg på manddrab, og finder ministeren, at gældende regelsæt er overholdt, idet den sigtede havde en verserende sag for vold, og hvad agter ministeren at foretage sig i den anledning?«

Svar (7/6 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har anmodet om en udtalelse fra det statsfængsel, hvorfra den pågældende havde udgang. Der vil i forlængelse heraf formentlig skulle indhentes en udtalelse fra den politimester, hvis embede behandler sigtelsen for vold.

Når udtalelserne foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til spørgsmålet.